

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Quoniam ex &c. Ad Ducem Bedfordiensem, quâ invitat ejus Deputatos
ad Concilium Bononiæ indictum: Anno 1431.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1431.

agendum sit de reformatione universalis Ecclesiae, cuius directio & cura principaliter ad nos pertinet, & de nonnullis aliis gravissimis rebus concernentibus statum Reipublicae Christianae, nobis inconveniens visum est, tantam rem fieri debere per Legatum sine nostra praesentia & venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium. Sed sicut ei placuit, cuius inscrutabilia Consilia sunt, gravissima Personae nostrae supervenit infirmitas, a qua licet paulatim convalescere incipiamus, tamen non omnino liberati sumus, ita ut possemus sine certissimo mortis periculo ad remotiores partes accedere.

Igitur in loco magis vicino Concilium celebrare, & in eo praesidere decrevimus. Quare nemo iuste succensere nobis potest, si ex omni voluntate Dei, quam ostendit in nobis, illud dicimus, quod ei gratum & utile Ecclesiae suae fore non dubitamus.

Miramur itaque, venerabilis Frater, de quibusdam qui magis quarentes evertere & deformare quam stabilire & reformare Ecclesiam, hereses fovere, & bella suscitare, prout haecenus notorie fecerunt, quam praemissa extirpare & in dulcedine pacis reducere, obloquuntur, & student contra voluntatem & decretum nostrum Episcopos & Praelatos in Basilea sub nomine Concilii congregare, non ut ibi per eos reformetur, sed ut penitus obruatur Status Ecclesiae & Fides Catholica confundatur. Licet enim Archiepiscopi & Episcopi, quoad reformationem in vita & moribus, definitivas voces habeant in Concilio generali, tamen ex iuramento per eos praestito parere & obedire mandatis Apostolicis sunt stricti, nec remanere Basileae, qui erant, nec de novo accedere, sed potius ad veniendum Bononiam se praeparare debuissent, postquam decreti nostri notitiam habuerunt. Verum plerique stare & accedere sunt coacti, in quibus nec jus nec auctoritas Concilii generalis consistit, quorum voces & deliberationes minime liberae, cum ab eorum, qui compulerunt voluntate dependeant. Itaque digni non sunt neque habiles, qui dent legem Ecclesiae, nec aliis nationibus, neque Religioni Christianae. Nos enim in Concilio proximo celebrando Bononiae in tempore constituto vel citius quam primum si sciens numerus Praelatorum aderit, videbimus & iudicabimus cum Consilio in talibus oportuno, super causa eorum qui Basileae remanserunt, vel illuc noviter accesserunt, & inspirante nos Domino, qui inspirat iusta & Sancta Consilia, in his ad quae Concilium Basiliense fuit principaliter ordinatum, salubriter providere conabimur.

Quare Venerabilis Frater cum tibi etiam, qui in Ecclesia Dei notabile membrum existis, solers imminet cura praemissorum, qui de veritate rerum & statu Personae nostrae es plenius informatus, qui vides in hoc turbine fluctantium voluntatum sub hac infirmitate asserti Concilii rem Ecclesiae periculose committi, quae maioribus Consiliis indigeret, quibus utinam omnes debito in tempore sufficere possemus, & sentire potes non per universalem Christianorum voluntatem, sed per aliquos conspiratores ad perniciem Ecclesiae Praelatos fictis rationibus coloratisque argumentis induci, & nonnullos exquisitis modis & comminationibus impelli, ut ad id assertum Concilium vadant, quod & lapsu temporis & nostra est auctoritate dissolutum, Fratemitatem tuam in Domino exhortamur, quatenus per Nuntios & Litteras tuas, quomodocumque noveris aptius convenire, retrahere proceus Praelatos circumstantes, & temporales Dominos exhortari, ut ipsos retrahant a dicto asserto Concilio Basiliensi, & si qui iam ivissent hos penitus revocare, in quam majori numero fieri potest, ipsos inducendo & ad indictum per nos Bononiense Concilium supradictum, ut teneantur, debito tempore aut quantocyus poterunt

venire procurent, & temporales Domini suos Oratores ad dictum Bononiense Concilium mittant, qui suis honoribus adsint, negotia dirigant, & iustis deliberationibus faveant, sicuti de Christiana eorum devotione speramus, quo in tempore Tu etiam ad ipsum Bononiense Concilium debeas advenire. Qua in re omnem tuam virtutis consuetudinem vigorem excitamus in hac iusta causa Ecclesiae Dei, ut omnis mundus intelligat, sancto operi sanctas te atque ferventes operas posuisse, & nos ad meritos tuos honores ferventius animemur. Nobis de tempore in tempus notificando, quantum, ut speramus, virtus tua profecerit, & profecuta fuerit in praedictis.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo tricesimo primo III. Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno Primo.

Jac. de Arimino.

Ad Ducem Bedfordiensem, qua invitavit ejus Deputatos ad Concilium Bononiae indictum: Anno 1431.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, Dilecto Filio Nobili viro Joanni Duci Bedfordia, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Quoniam ex multorum relatione sentimus, murmurare nonnullos, audita dissolutione Concilii, si quod esse congregatum videbatur in civitate Basiliensi, opinantes forsitan nos subterfugere velle Concilium, quod semper fieri optavimus & optamus, Nos tuam Nobilitatem advisatam facimus per praesentes, quod illam fecimus cum maturo consilio & deliberatione, iustis ex causis in Litteris nostris expressis, quae non fuerunt constitae, ut aliqui garriunt, sed vero efficaces, fuerunt etiam & sunt aliae causae, quas nolumus specificè exprimere, quia manifestari non poterant sine quorundam Principum nota; Sed si omnes aliae causae defuissent, una potissimum fuit per se omnibus nota, infirma scilicet nostri Corporis Valetudo, Nos enim, qui in minoribus constituti in Constantiensi Concilio reformari Ecclesiam cupiebamus, jam in Pontificatu nostro desiderium illud nostrum perficere, & in tam pio opere laborare personaliter plurimum affectamus. Ideo Concilium indiximus in civitate Bononiensi, neque enim, cum agendum sit de Reformatione Universalis Ecclesiae, cuius directio & cura principaliter ad nos pertinet, & de nonnullis aliis gravissimis rebus concernentibus statum Reipublicae Christianae, nobis conveniens visum est, tantam rem fieri debere per Legatum sine nostra praesentia & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, sed sicut ei placuit, cuius inscrutabilia sunt Consilia, gravissima Personae nostrae supervenit infirmitas, a qua licet paulatim convalescere incipiamus, tamen non omnino liberati sumus, ita ut possemus sine certissimo mortis periculo ad remotiores partes accedere, Igitur in loco magis vicino Concilium celebrare & in eo praesidere decrevimus; Quare nemo iuste succensere nobis potest, si ex omni voluntate Dei, quam ostendit in nobis, illud dicimus quod ei gratum & utile Ecclesiae suae fore non dubitamus. Miramur itaque dilecte Fili de quibusdam, qui magis quarentes evertere & deformare quam stabilire & reformare Ecclesiam, hereses fovere & bella suscitare, prout haecenus notorie fecerunt, quam praemissa extirpare, & in dulcedine pacis reducere, obloquuntur & student contra voluntatem & Decretum nostrum Episcopos & Praelatos in Basilea sub

nomine

ANNO
1431.II.
Ex lib.

ANNO
1431.

nomine Concilii congregare, non ut ibi per eos reformetur, sed ut penitus obruatur Status Ecclesiæ & fides Catholica confundatur, licet enim Archiepiscopi & Episcopi quoad reformationem in vita & moribus distinctivas voces habeant in Concilio generali, tamen ex juramento per eos præstito, parere & obedire mandatis Apostolicis sunt astricti, nec remanere Basileæ qui erant, nec de novo accedere, sed potius ad veniendum Bononiæ se præparare debuissent, postquam decreti nostri notitiam habuerunt, verum perique stare & accedere sunt coacti, in quibus nec jus nec auctoritas Concilii generalis consistit, quorum voces & deliberationes minime liberæ, cum ab eorum qui compulerunt voluntate dependeat, itaque digni non sunt neque habiles, qui dent legem Ecclesiæ nec aliis nationibus, neque Religioni Christianæ: Nos enim in Concilio proximo celebrando Bononiæ in tempore constituto, vel citius, quam primum sufficiens numerus Prælatorum aderit, videbimus & judicabimus cum consilio in talibus opportuno, super causa eorum, qui Basileæ remanserunt, vel illuc noviter accesserunt, & inspirante nos Domino, qui inspirat iusta & sancta consilia, in his ad quæ Concilium Basileæ fuit principaliter ordinatum, salubriter providere consuevimus; Quare, Fili dilecte, Nobilitatem tuam rogamus, quatenus tuos solemnes Oratores ad præfatum Concilium Bononiense transmittas, ac Prælatos Basileæ existentes ad recedendum inde, illosque & alios quam plurimos poteris ad Bononiam veniendi inducas, qui ibidem pro honore tuo adsint, in casibus occurrentibus negotia tua dirigant, iustis deliberationibus favcant, & pro veteri consuetudine Christianissimæ Domus tuæ studeant Ecclesiam Dei à leonibus & draconibus eam impugnantibus defendere. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo tricesimo primo, III. Idus Februarii, Pontificatus nostri anno primo.

R. de Valentia.

Bulla Eugenii, quæ damnatur hæresis Bohemicorum, Concilium Basiliense dissolvitur, & Bononiam transfertur: anno 1431.

EUGENIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam alto & incompenabili Deo constitimus reddere vota nostra in conspectu omnis populi & in atriis sanctis ejus. Postquam claves Domini suscepimus, & Beati Petri naviculam gubernamus, suppressi magno pondere inter procellosos mundi motus esse videmur constituti, contuemur enim subortam istâ tempestate profanam hæresin Bohemicorum quasi venenum inficere præcordia fidelium, inque dies mortali contagio serpere, captareque animos titubantium populorum; & Græcorum errores, ad quorum extirpationem salutaribus experimentis providebatur, propter emergentia incommoda perdurare: Hostes adorandæ Crucis ab Asia & Africa imo intra Europam vasta cæde atque calamitate invalescere contra populum Christianum, & ipsos Principes populosque fidelium inter se concertantes defavire, univ ersumque Clerum, paucis admodum exceptis, incedere per tramitem peccatorum.

His igitur malis afflictati clamare cogimur ad Dominum: Excita potentiam tuam, & veni ut salvos facias nos, Deus converte nos, ostende faciem tuam, & salvi erimus Domine Deus virtutum. His & aliis cogitationibus laniantibus mentem nostram, alta nos cura sollicitat, quoniam modo tot malis obstare & Christianæ saluti pro-

videre possimus, & dum affectionem nostram flagrantissimam attendimus, vehementissimè concitatur, dum verò gerendarum rerum magnitudinem, loca & tempora mensuramus, necessitate conditionis humanæ retardamur. Quoniam res tam arduas tamque difficiles Catholicæ fidei necessarias lustrare brevi spatio non valemus; Attento maxime, quod cum felicis recordationis Martinus Papa V. Prædecessor dilectum Filium Julianum Sancti Angeli Diaconum Cardinalem pro celebratione Basiliensis Concilii ad ipsam Civitatem Basileam Legatum destinavisset, dum nulla ibi Prælatorum congregatio adhuc facta foret, intervenerunt magnæ & necessariæ causæ, quibus obstantum fuit Bohemicæ cladis & saluti fidelium providendum, unde ipse Cardinalis, sicut notorium est, pro conservatione fidei in partibus illis magnis fuit exercitiis occupatus; secuta demum occulta Dei iudicio Catholicorum fuga præmissis ad ipsam Civitatem Basileæ dilectis Filiis Johanne Polomari Palatii Apostolici causarum Auditore ac Johanne de Ragusio in Theologia Magistro Ordinis Fratrum Prædicatorum Procuratore, is Cardinalis profectus ad ipsam Civitatem requisitis Prælatibus quam plurimis, parvaque ibidem Cleri congregatione secuta, de consensu eorum, qui in dicta Civitate existunt, dilectum Filium Johannem Pulcri patris in Theologia Magistrum, Canonicum Bisantinum, ad nos & dictos Fratres nostros transmisit, qui nobis inter cætera facundè atque prudenter explicata significavit deformationem Cleri in partibus illis, & nefandam ipsius hæresis pestem pullulare in dies, & jam usque ad partes Basileæ proximas advenisse, secutus inde scandalis & cladibus abominandis; nam hæresis prædictæ imitatores Clerum insequentibus aliquos expulerunt, & nonnullos inhumaniter trucidarunt, addidit etiam discrimina iniiti belli inter dilectos Filios Nobiles Viros Burgundiæ & Austriæ Duces aliasque difficultates.

Ex quibus tamen novam Prælatorum vocationem ad Basileam affectare videbatur. Nos quidem examinantes conditionem mundi, temporum & locorum, quod instat tempus hiemis, quodque loca circumstantia Basileæ potissimè versus Austriam & Burgundiam minus esse transitu secura referantur, unde verisimile est, Prælatos in Basilea diutius expectatos non venisse, qui etiam confideratis difficultatibus, temporis ineptitudine, periculisque bellorum allegare possent non veniendi dignas rationes. Et si qui pauci venissent, tractandis rebus multis & magnis sufficere non potuissent, quodque præterit tempus Septemni, in quo debuissent secundum Statuta Constantiensis Concilii sine alia vocatione congregari. Hac omnia versantes animo nostro, etiam quia proximis diebus carissimus in Christo illustris Filius Johannes Palæologus Constantinopolitanus Imperator, & Venerabilis Frater noster apud Græcos Constantinopolitanus Patriarcha, suum Oratorem ad nos & venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales transmiserunt, qui nos requisivit juxta tractata per Prædecessorem nostrum cum Concilio ipsorum Cardinalium, de quorum numero tunc eramus, pro unione Græcæ Orientalis Ecclesiæ cum Romana & universali Ecclesia in loco eis condicito celebrari, unde nos secundum dictas conventiones & propter executionem tanti boni obtulimus pro adventuris Græcorum Prælatibus & Oratoribus pro transitu ad Italiam & reditu ad Græciam, pro galeis & aliis necessariis impensis opportunas, cum quibus Græcis de unione tractari potuisset; Dum nominatæ fuissent, Romæ, Ancona, & Bononia & alia Italiæ loca; Demum licet Roma, Nobis & Fratribus nostris commodior extitisset, in Civitate Bononiæ putavimus aptius convenire, quæ propter habilita-

ANNO
1431.III.
Ex ibidem.